

Annonce

Swing Cocktailkjoler / festkjoler taupe, Dame, Størrelse: 36, Grå
Zalando

BESØG

[Forside \(/\)](#) | [Samfund \(/samfund\)](#) | [Medier \(/medier\)](#) | [Digital \(/digital\)](#) | [PR & branding \(/pr-branding\)](#) | [Debat \(/debat\)](#) | [Kultur \(/kultur\)](#)

Anmeldelse af portrætfilm om Berlusconi

Bunga bunga-Berlusconi

Her er den fiktive Berlusconi til bunga bunga-fest. Silvio Berlusconi har som Trump været omgivet af korruption og sexskandaler, men har modsat Trump haft stor opbakning i befolkningen. I Sorrentinos portrætfilm "Silvio og de andre" finder vi ikke ud af hvorfor, men får blot kradset i Berlusconis Trump-tonede teflonoverflade. Filmen viser dog, at Silvio har mere charme og selvironi end sin amerikanske pendant. Foto fra filmen.

Skrevet af

William Schou (/william-schou)
Cand. mag. Italiensk Sprog og Kultur (/william-schou)
(/william-schou)
6 artikler
0 indlæg

(/william-
schou)

Fænomenet Silvio Berlusconi har i årtier forarget og forblændet. Den lille mand fra Milano, som startede sin karriere som cruise ship crooner og endte med at blive Italiens mest magtfulde mand, er nu blevet portrætteret i en film. Det er desværre en fordømmende og intetsigende film af den italienske instruktør-darling Paolo Sorrentino. Han lykkes ikke med at belyse den populisme og politainment-showmanship, som Silvio Berlusconi på mange måder opfandt før alle andre. Altså mangler vi stadig svar på, hvordan Silvio Berlusconi er nøglen til at forstå den nye vrede folkelighed i både USA og Europa.

Instruktøren Paolo Sorrentino, der fik sit internationale gennembrud med filmen *La grande bellezza* (*Den store skønhed*) fra 2013, tegner i filmen *Silvio og de andre* (*Loro*) et portræt af den kulørte premierminister, der mere eller mindre regerede støvlelandet i to årtier. Sorrentinos universer er altid af højeste æstetiske klasse med en snert af humor, hvilket også har fået mange kritikere til at ophøje ham til italiensk films nye Federico Fellini.

Silvio Berlusconi har ikke levet noget almindeligt liv. Han indledte sin professionelle karriere som byggematador med mafiaens sorte penge, kastede sig over massemedierne som den første i Italien og begyndte at sende quizshows og sæbeoperaer ud til den brede befolkning som magtfuld tv-baron. Han opkøbte storklubben A.C. Milan, som havde sin fodboldmæssige storhedstid under netop hans ejerskab, og i 1994 etablerede han sit eget politiske parti, Forza Italia, med hvilket han er blevet premierminister ad tre omgange.

DET, DE FIK, SKULLE DOG VISE SIG AT VÆRE LANGT VÆRRE END DET, DE HIDTIL HAVDE SET. HAN STOPPEDE IKKE KORRUPTIONEN, HAN SVIGTEDE VÆLGERNE OG REPUBLIKKEN VED AT GØRE DET STØRRE OG SLEMMERE, HVILKET FØLES SOM EN VÆLTET SKRALDEVOGN I HJERTET AF DET ITALIENSKE SAMFUND.

Undervejs har der været skandaler, retssager og gisninger. Han er blevet anklaget for skattefusk, mafiaforbindelser og bestikkelse, blot for at nævne nogle enkelte.

Med andre ord har det ikke skortet på gode historier og godt materiale til at skrue en filmisk fortælling sammen. Men ligesom Berlusconi ikke er nogen konventionel skikkelse, er Sorrentino ikke en konventionel instruktør. Filmens originaltitel, *Loro*, oversættes til *de andre* – og det er her, Sorrentino gerne vil holde vores fokus. Altså på alle, der på godt og ondt er blevet påvirket af magtmennesket Berlusconi. Alle de mennesker, som har levet i skyggen eller lyset fra Silvios beslutninger og lyster.

Den første time af filmen møder vi faktisk ikke manden selv. Her er Berlusconi blot metaforisk til stede.

Til gengæld ser vi hans ministerbils eskorte drøne forbi med tonede ruder i starten af filmen. Dernæst ser vi en kæmpe rotte passere gaden med Colosseum i baggrunden; en skraldebil må lave en undvigemanøvre for ikke at ramme rotten, hvilket resulterer i, at skraldebilen kører af vejen og vælter ned over Forum Romanum. Dette medfører, at alt skraldet, der var på vej til forbrænding, i stedet vanhelliger den italienske republiks arnested.

Berlusconi er ifølge instruktøren Sorrentino rotten, som har druknet republikken i lort og affald siden 1994, da han første gang blev valgt som premierminister.

Her vandt Berlusconi en jordskredssejr i kølvandet på den største korrupsionsskandale i nyere italiensk historie, hvor politikere, embedsfolk og erhvervsspidser blev dømt i hobetal. Dengang blev Silvio Berlusconi set som reformatoren, der – modsat den etablerede politiske elite – kunne komme med den fornyelse, Italien havde brug for.

Det, de fik, skulle dog vise sig at være langt værre end det, de hidtil havde set. Han stoppede ikke korrupsionen, han svigtede vælgerne og republikken ved at gøre det større og slemmere, hvilket føles som en væltet skraldevogn i hjertet af det italienske samfund.

Berlusconi har ofte måttet trække udtalelser tilbage og skullet undskylde for sin opførsel – gerne ved at sige, at det jo var tænkt som en uskyldig joke, og at folk mangler humor. Et af de mest kendte eksempler er Berlusconis dry humping af en uforvarende kvindelig p-vagt.

Sorrentino har desværre ingen af de ovenstående mellemregninger med i sit portræt, hvor frelseren bliver skurken og behandlingen sygdommen. Han har i stedet fokuseret på et kort øjebliksbillede af Berlusconis karriere og Italien fra 2006-2008: Vi møder her Berlusconi, hvor han lige tabt valgkampen og nu går rundt i sin luksusvilla på Sardinien og keder sig. Konen Veronica er for længst blevet træt og bitter af et liv med charlatanen, som går under navnet "Il Cavaliere".

Parallelt følger vi den småkriminelle Sergio, der forsøger at komme tæt på Silvio med et omrejsende harem bestående af letpåkledte unge piger, der alle drømmer om en karriere inden for showbiz. Dette lykkes naturligvis i den store bunga bunga-festival.

Til middag hos Silvio

Bestræbelserne på at komme tæt på "ham" lykkes, efter at Sergio har lejet villaen ved siden af Berlusconis på Sardinien. Her skaber han et hedonistisk inferno fyldt med halvnøgne modeller på stoffer, der holder pool parties dagen lang. Og det er selvfølgelig honning for levemanden Silvio.

Sergio og entouraget bliver inviteret ind i de hellige haller, hvor der først spises en overdådig middag, og til dessert er der erotisk fri leg;

det, som senere er blevet kendt som de famøse bunga bunga-fester (https://en.wikipedia.org/wiki/Bunga_bunga).

Mange af scenerne udspiller sig i luksuriøse settings, der både viser rigmandens eksorbitante stil og trang til udfoldelser af dionysiske dimensioner. Men det virker også, som om filmen mister sin brod og falder for det, den skulle opponere imod. Foto: Palace Films.

I Sorrentinos higen efter at udstille Berlusconi som en latterlig, narcissistisk skørtejæger lader han tilsyneladende sig selv forblænde af de smukke damer og den overfladiske livsførelse; præcis det, han anklager hovedpersonen for. Sorrentino forspilder dermed muligheden for at lave et satirisk politisk portræt og forfalder i stedet til den langt nemmere, men også mere kedsommelige genre: den erotiske folkekomedie.

Alle sladderbladsinformationerne, man undertiden har fået om Berlusconi, bliver oplistet og udpenslet. Vi ser Berlusconis sko – med de indlæg, han er blevet latterliggjort for at bruge for at virke højere, ligesom vi hører hovedpersonen nævne hele tre gange, at han er 1,70 m. høj, på trods af at han i virkeligheden måler fem centimeter mindre.

Vi ser ham også spankulere rundt i haven med en bandana efter en hårtransplantation – og sidst, men ikke mindst er der selvfølgelig de unge damer.

Alderdommens banalitet er filmens banale budskab

Filmen fremstiller på mange måder en ældre herre, der simpelthen keder sig – og derfor kaster sig over et nyt projekt: ungdommen. Eller mere præcist unge kvinder. Dette er både alderdommens banalitet og filmens banale budskab.

At Berlusconi er glad for unge kvinder, er efterhånden veldokumenteret. Lige fra ekskonen Veronica Lario, som er 20 år yngre, til hans nuværende kæreste, Francesca Pascale, som er hele 49 år yngre end smørtenoren.

I filmen bliver vi præsenteret for et eksorbitant antal af smukke, unge kvinder, som alle ønsker at gøre indtryk på den lille mand i midten. På nær den ene, som Silvio udser sig. Den tyveårige Stella roser

ham ellers for at være både galant og belevn, men hun kan ikke komme overens med det faktum, at han er 70 år gammel og lugter som hendes bedstefar ud af munden. Senere viser det sig, at Silvio og bedstefaren bruger den samme proteserens, hvilket jo forklarer det lugtende slægtskab.

Berlusconis Waterloo

Berlusconis episke knaldefester, som efter eget udsagn blev benævnt "elegante middage" i slutningen af 00'erne, er veldokumenterede fra førstehåndsberetninger, og de blev på mange måder hans Waterloo.

Det italienske folk kunne acceptere alt fra skattefusk til mafiaforbindelser og korruption – ja, det kan vel nærmest ikke blive mere italiensk – men det katolske og bornerte Italien stod af, da anklagerne om prostitution og sex med den mindreårige Kharima El Maroug, som fik tilnavnet Ruby Hjerteknuser (<https://www.cbsnews.com/news/berlusconi-bunga-bunga-parties-described-by-woman-dubbed-ruby-heartbreaker-in-italian-trial/>), kom frem.

Historien, forargelsen og skandalen fortsætter den dag i dag. Sorrentinos insisterende fokus på Silvios fascination af de ungdommelige kvinder trækker tråde helt op til denne uges mest diskuterede emne i Italien; nemlig sagen om den netop afdøde 34-årige model Imane Fadil.

Imane Fadil havde meddelt, at hun var klar med en bog og detaljer om orgierne i Berlusconis villa. Så sygnede hun hurtigt hen, blev indlagt i januar og døde 1. marts. Foto: Brandi / Ritzau Scanpix.

Den marokkanskfødte Fadil har været den italienske anklagemyndigheds kronvidne i flere af de anlagte retssager mod Silvio "Il Cavaliere". Han står blandt andet anklaget for at have

bestykket showgirls og modeller til tavshed eller falsk vidnesbyrd om, hvad der egentligt er foregået til hans privatarrangementer.

Den 34-årige Fadil, som døde d. 1. marts af endnu uopklarede årsager, fortalte kort inden sin død sin bror, advokat og læge, at hun troede, at nogle havde forgiftet hende. Den efterfølgende obduktion har også vist unaturligt høje værdier af radioaktive stoffer, men resultaterne af den første undersøgelse afviser dette som dødsårsagen, men afviser ikke, at hun muligvis kan være blevet forgiftet. Hvem der kunne have haft interesse i hendes død, er nu spørgsmålet, der står tilbage? Ja, vi tør slet ikke gætte på hvem?

Berlusconi's galehus

Sorrentinos film er et forsøg på at dramatisere en markant skikkelse, der i særlig grad indkapsler alt det værste ved Italien; det overfladiske, letkøbte og selvdestruerende.

Filmens store problem er, at den ikke kan beslutte sig for, hvad den vil være. Er det en politisk kritik, satire, komedie eller drama? Sorrentino famler rundt i genrerne i en sådan grad, at man ikke ved, om man skal grine eller græde.

Paradoksalt bliver denne famlen den bedste illustration på italienernes ambivalente forhold til såvel Silvio Berlusconi som hele den politiske klasse. Sorrentino kunne umuligt have matchet det galehus, der er Berlusconi's verden, og han har derfor kompenseret med underskønne billeder og en letkøbt historie om en storsmilende liderbuk uden moral og etik.

Berlusconi er igen på charmeoffensiv i forskellige italienske talkshows, da den rige mediemogul forsøger et stort politisk comeback. Foto: Remo Casilli/Ritzau Scanpix.

Filmen er ikke skrevet til den politisk interesserede biografgænger, der ønsker et indblik i italiensk politik og en større forståelse for den situation, Italien befinder sig i disse år.

SILVIO ER OG BLIVER NØGLEN TIL DEN POSTMODERNE POLITISKE TILSTAND, HVOR VIRKELIGHEDEN MERE OG MERE VIRKER SOM EN LANG OG USTOPPELIG BUNGA BUNGA-FEST FARVET AF PENGE, PROSTITUTION OG POLITAINMENT.

Men er du til en visuel oplevelse, hvor du roligt kan læne dig tilbage i sædet og nyde et billedligt overflødhedshorn af æstetiske billeder, luksus og smukke kvinder – med den italienske natur som behagelig kulisse – så er dette filmen for dig.

For hvordan man end vender og drejer det, var og er Silvio Berlusconi begyndelsen på en ny epoke, som vi slet ikke har fattet endnu. Silvio er og bliver nøglen til den postmoderne politiske tilstand, hvor virkeligheden mere og mere virker som en lang og ustoppelig bunga bunga-fest farvet af penge, prostitution og politainment.

Epilog:

Silvio Berlusconi er i dag 82 år gammel og bor med sin 33-årige kæreste Francesca Pascale. Han ser frem til et godt Europa-Parlamentsvalg i maj måned, hvor han stiller op som spidskandidat for sit parti Forza Italia.

Sagen om Imane Fadils pludselige og mystiske død undersøges stadig – og der mere end spekuleres i, om pilen mon ikke kan pege på Berlusconi som bagmanden i en eller anden udstrækning.

RELATEREDE ARTIKLER

Løkkes Berlusconi-branding (/artikler/det-kan-loekke-laere-af-berlusconi) - I kølvandet på Lars Løkkes skandaler i den seneste tid kommer nu en ny og overraskende oplysning: Venstre har siden 2011...

Sex is about power (/artikler/Analyse-af-faenomenet-Anthony-Weiner) - Tv-dokumentaren om den skandaleramte politiker Anthony Weiner (som du kan se på dr.dk lige nu) rejser en række spørgsmål...

Italiensk for viderekomne (/artikler/Laer-non-verbal-kommunikation-af-italienerne) - Vil du lære at sige: "Jeg er ligeglad"? Eller vise, at du insisterer? Eller vil du lære at lykønske nogen med dine hænde...

Sexskandalen i Nobel-akademiet (/artikler/Paa-DR-Sexskandale-i-Nobelakademiet) - Det Svenske Akademi er i krise efter den såkaldte sexskandale. Sagen handler imidlertid om meget mere end sex; den handl...

Verdens rigeste mands dickpics (/artikler/Sex-magt-og-dick-pics-i-Washington-D-C-) - "Vi har billeder af din stådreng – og vi offentliggør dem, med mindre du trækker dine anklager om, at vi holder med Trum..."

Pamela Anderson er venstrefløjens nye filosof (/artikler/Pamela-Anderson-som-thought-leader) - Hvad pokker har Pamela Anderson, alle tiders badedragtsmodel og Playboy-centerfold, at gøre i en dybsindig diskussion me...

Overgrebets koreografi (/artikler/Anmeldelse-af-Leaving-Neverland) - Det ville ikke være forkert at hævde, at Leaving Neverland i de seneste uger har gået en form for sejrsgang verden rundt...

Futuristisk sleaze-nostalgi (/artikler/Anmeldelse-af-LOVE-DEATH--ROBOTS) - LOVE DEATH + ROBOTS holder, hvad den lover: Der er kærlighed, død og robotter i alle tænkelige konstellationer i Netflix...

Chernobyl-tjeklisten (/artikler/HBO-serien-Chernobyl) - Vi er vilde med alt ved og om HBO-serien Chernobyl. Det er USSR-noir og alt dufter af gammel kommunisme på den gode måde...

Giv din stemme

4,5/5

8 stemmer

KOMMENTARER

UDVALGTE JOB (/KOMMUNIKATION-JOB)

(/kommunikation-job/ramboell-marketingconsultantmaternitycover)

Marketing Consultant (Maternity Cover) (/kommunikation-

Frist: 6. april

(/kommunikation-

Online kommunikationsmedarbejder

Frist: 1. april

(/kommunikation-job/center-for-

Alsidigt kommunikationstalent (/kommunikation-job/center-for-

Frist: 29. marts

(/kommunikation-

Digital Fundraiser (/kommunikation-job/bedre-

Frist: 1. april

Vi holder mennesker i bevægelse

(/kommunikation-job/danske-faginterprofessioner-faelia-redaktør)

Faglig redaktør (/kommunikation-job/danske-

Frist: 28. marts

(/kommunikation-

Praktikant (/kommunikation-job/think-pr-praktikant-1)

Frist: Hurtigst muligt

[Se alle job \(/kommunikation-job\)](#)

[Indryk job \(/kommunikation-job/danmarks-bedste-jobbank-for-kommunikationsjob\)](#)

FØLG OS